

Sygn. akt OS 5/2020

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Zofia Filipek-Kraczek

Sędziowie: r.pr. Bożena Bilkiewicz-Bańka - sprawozdawca

r.pr. Ewa Piórecka

Protokolant: aplikant radcowski – Jakub Bielecki

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania z dnia (...) r. - wniesionego w dniu (...) r. - od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2020 r., poz. 75) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Przewodniczący: Członkowie:

Zofia Filipek-Kraczek

Bożena Bilkiewicz-Bańka
Ewa Piórecka

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie dalej Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, stan faktyczny, który przedstawia się następująco:

W skardze przekazanej do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (...) r. przez Ministerstwo Sprawiedliwości Wydział Adwokatury i Radców Prawnych

Departamentu Zawodów Prawniczych skarżąca (...) zarzuciła radcy prawnemu (...), iż jego zachowanie, w trakcie wykonywania obowiązków pełnomocnika procesowego strony przeciwnej czyli organu rentowego było zachowaniem niegodnym radcy prawnego. W złożonej skardze (...) formułując zarzuty przeciwko radcy prawnemu wskazała, że dopuszcza się on uporczywego naruszenia ustaw dotyczących zasad usuwania z obrotu prawnego decyzji ostatecznych; akceptuje wydawanie przez mocodawcę decyzji administracyjnych z rażącym naruszeniem prawa (bez akt ubezpieczonego, bez jego udziału, bez ustalenia stanu faktycznego sprawy zgodnie z wymogami art. 81 K.p.a.); przekazuje do sądu odwołania bez akt ubezpieczonego sprzecznie z warunkami art. 477⁹ K.p.c. Zarzuciła ponadto, że radca prawny w pismach procesowych przekazywanych do sądów powszechnych błędnie określa stronę pozwaną. Do skargi strona skarżąca załączyła dwa pisma organów rentowych z dnia (...) r. oraz z dnia (...) r. opatrzone własnym komentarzem.

W odpowiedzi na wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (zwany dalej Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego) radca prawny (...) złożył w dniu (...) r. odpowiedź na skargę, w której zawarł obszernie wyjaśnienia, odnosząc się do poszczególnych sformułowanych w stosunku do niego przez (...) zarzutów. Poinformował, że jest pełnomocnikiem procesowym Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w postępowaniach sądowych toczących się przed różnymi sądami prowadzonych z udziałem skarżącej i jej męża. Stwierdził, że zawarte w skardze zarzuty nie zasługują na uwzględnienie, jako oczywiście bezzasadne. Mają one wyłącznie odwetowy charakter i stanowią element strategii przyjętej przez skarżącą w stosunku do organu rentowego. Nadto w swoich wyjaśnieniach radca prawny opisał przebieg niektórych czynności procesowych przed sądem z udziałem skarżącej i jej męża. Na poparcie złożonych wyjaśnień celem zilustrowania przebiegu sporów sądowych prowadzonych przez małżonków (...) z Prezesem KRUS załączył do akt sprawy kopie wyroków Sądu Okręgowego w (...) z dnia (...) r. sygn. akt VIII U (...) oraz z dnia (...) r. sygn. akt VIII U (...), wraz z uzasadnieniami.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie o sygn. akt RD-(...) podjętym na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych odmówił wszczęcia dochodzenia przeciwko radcy prawnemu (...). Stwierdził, że w zachowaniu radcy prawnego nie dopatrywał znamion czynu zabronionego oraz ustalił iż jego zachowanie nie jest sprzeczne z regulacjami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, czemu dał wyraz w uzasadnieniu postanowienia.

Ze stanowiskiem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) nie zgodziła się składając w ustawowym terminie odwołanie, w którym zakwestionowała dokonane przez niego ustalenia przedstawiając odmienną ich interpretację. Skarżąca podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko i zarzuty wobec radcy prawnego (...), podniosła ponadto, że działa ona ze szkodą dla niej i męża poprzez:

- zachęcanie mocodawcy do prowadzenia procesów aby w ten sposób zalegalizować rażące naruszanie prawa,
- uporczywe lekceważenie ustaw, oraz faktu, iż jego mocodawca nie wykonuje wyroków sądowych,
- pomijanie istniejących decyzji ostatecznych oraz akceptowanie, że jego mocodawca wydał szereg decyzji bez uprzedniego przeprowadzenia postępowania administracyjnego z udziałem stron,
- błędne wskazywanie w pismach procesowych stron postępowania,
- zajmowanie stanowiska w sprawach, których faktycznie nie zna,

- potwierdzenie za zgodność z oryginałem części akt KRUS, których oryginałami nie dysponował, ponieważ dokumenty były w sądzie między innymi w sprawie o sygn. akt VIII (...).

Skarżąca (...) przywołując regulacje art. 64¹ ustawy o radcach prawnych w świetle której radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych zażądała podjęcia postępowania dyscyplinarnego wobec wskazanego radcy prawnego za jego nieetyczne i sprzeczne z prawem postępowanie. Nadto Skarżąca oceniła, iż postępowanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie było rzetelne i bezstronne. Zamanifestowała, że odmawiając wszczęcia postępowania dyscyplinarnego akceptuje nieetyczne postępowanie radcy prawnemu (...) oraz demoralizuje środowisko radców prawnych.

W trakcie postępowania odwoławczego w tym na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w dniu (...)r. Skarżąca podtrzymała stanowisko zawarte w skardze oraz w odwołaniu. Przedstawione przez odwołującą się zarzuty zawarte w odwołaniu oraz podnoszone na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w zdecydowanej większości stanowiły powielenie argumentacji i twierdzeń, zawartych w skardze. Jej wyjaśnienia, sprowadzały się to konstatacji, że radca prawny prowadzi postępowania sprzecznie z prawem.

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w ustalił i zważył co następuje:

Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego może nastąpić, jeśli zachodzi uzasadnione podejrzenie zawinionego postępowania sprzecznego z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych (art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych – Dz.U. z 2020r., poz.75) zwanej dalej ustawą.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że w stosunku do postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania, przewidziany został tryb zażaleniowy, w którym sądy - po przeprowadzeniu posiedzenia - wydają postanowienie. Czynności sądu dyscyplinarnego są w tym trybie czynnościami prowadzonymi w całości przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego, a funkcją tych czynności jest jedynie kontrola zasadności postanowienia wydanego przez rzecznika dyscyplinarnego. W toku postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie prowadzi dodatkowego postępowania dowodowego.

Radca prawny (...) jako pełnomocnik Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego występował w postępowaniach sądowych prowadzonych z udziałem Skarżącej i jej męża. Udzielenie pełnomocnictwa wymagało złożenia oświadczenia woli, którego treścią było upoważnienie określonej osoby (radcy prawnego) do dokonania, w imieniu i ze skutkiem prawnym dla mocodawcy (Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego), czynności prawnej indywidualnie oznaczonej albo czynności określonych rodzajowo. O istnieniu i treści pełnomocnictwa decyduje wyłącznie mocodawca, a pełnomocnicy zawsze działają bezpośrednio w imieniu mocodawcy. Fakt zgłaszania przez radcę prawnego (...) jako pełnomocnika procesowego w toku postępowania sądownoadministracyjnego czy też sądowego wniosków przeciwnych do wniosków Skarżącej lub prezentowania odmiennego stanowiska co do jej czynności podejmowanych w postępowaniu sądowym czy też podejmowanie działań pozostających w sprzeczności ze stanowiskiem Skarżącej nie może być podstawą do uznania, że narusza on zasady wykonywania zawodu radcy prawnego. Faktu zgłaszania przez radcę prawnego w toku postępowaniu środków dowodowych nie można uznawać za postępowanie niezgodne z ogólnymi standardami etyki zawodowej radcy prawnego oraz jako zamiar konfliktowania stron procesu. Radca prawny w celu ochrony

prawnej interesu mocodawcy jest zobowiązany do rekomendowania najpewniejszego w danych okolicznościach postępowania minimalizującego ryzyko poniesienia przez niego szkody, przy czym nie może zastępować mocodawcy w dokonywanych wyborach, choćby rozwiązań przyjętych przez mocodawcę nie akceptował. Jednocześnie podkreślić należy, że gdyby radca prawny zaniechał w toku prowadzenia postępowania składania przewidzianych prawem środków mógłby narazić się na zarzut ze strony mocodawcy, iż działa na jego niekorzyść.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w niniejszym składzie podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2012r. SDI 24/12 w której Sąd stwierdził, że (...) *Radca prawny sporządzając w imieniu mandanta pismo w określonym postępowaniu, nie realizuje bowiem własnej wolności osobistej, ale wykonuje czynności zawodowe. Gwarancje określone w art. 11 ust. 1 ustawy o radcach prawnych mają za zadanie chronić swobodę i rzetelność wykonywania zawodu radcy prawnego, co ma szczególne znaczenie dla interpretacji granic owej swobody wynikające z tego przepisu*".

Wskazać należy, że działaniu radcy prawnego nie można zarzucić cech przewinienia bowiem (...) w ramach posiadanego pełnomocnictwa podejmował działania, które zmierzały do zabezpieczenia interesów reprezentowanego Mocodawcy, były zgodne z prawem i nie stały w sprzeczności z zasadami etyki radcy prawnego nakazującymi kierowanie się prawem przy wykonywaniu zawodu. Nie stanowi naruszenia przepisów prawa dochodzenie roszczeń w toku postępowania sądowego na podstawie przedłożonych przez mocodawcę dokumentów. Skoro czynności dokonywane w ramach posiadanego pełnomocnictwa wywołują albo prawa i obowiązki bezpośrednio po stronie udzielającej takiego pełnomocnictwa, albo powodują, że prawa te i obowiązki przyjmujący pełnomocnictwo nabywa na jego rachunek to jedynie Mocodawca jest uprawniony do kwestionowania działań swojego pełnomocnika. Takie uprawnienie nie przysługuje stronie skarżącej zwłaszcza w sytuacji gdy jest ona przeciwnikiem procesowym strony reprezentowanej przez radcę prawnego. Nie można w okolicznościach poszczególnych, prowadzonych przez pełnomocnika, spraw obarczać radcy prawnego (...) obowiązkiem wyszukiwania rozwiązań korzystnych dla Skarżącej ale ingerujących w prawa mocodawcy. Takie postępowanie byłoby przekroczeniem przez pełnomocnika jego kompetencji i umocowania.

Z kolei to, czy w toku procesu sądowego radca prawny (...) jako pełnomocnik był skutecznie umocowany, przedkładał prawidłowo zredagowane pisma procesowe oraz pisma niebudzące wątpliwości co do ich prawdziwości stosownie do regulacji art. 126 i następnie K.p.c. należy do oceny sądu powszechnego, przed którym zawisł spór i który prowadził określone postępowanie. Z przedłożonych przez radcę prawnego dokumentów, przywołanych wyżej wyroków, nie wynika ażeby Sąd przed którym toczyło się postępowanie z udziałem Skarżącej oraz radcy prawnego jako pełnomocnika strony przeciwnej stwierdził o braku jego umocowania do prowadzenia sprawy.

Analiza akt sprawy w tym wyjaśnienia (...) złożone na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w dniu (...)r wskazują, że Skarżąca jako osoba „mocno uspołeczniona”, która od piętnastu lat prowadzi i prowadziła blisko 100 procesów z organami rentowymi, zarówno w swoich sprawach jak też jako pełnomocnik męża (...), cechuje się fachową wiedzą dotyczącą zasad prowadzenia postępowania sądowego. Ponadto korzystając z porad prawnych i sporządzanych dla niej analiz prawnych (a także pomocy córek, które są prawnikami, a także pomocy profesorów prawa, posłów i senatorów) ma wiedzę z jakie wnioski dowodowe zgłaszać w toku postępowania oraz z jakich środków zaskarżenia korzystać w toku postępowań administracyjnych i sądowych. Skarżąca, stwierdziła, że od 2015 roku zwraca uwagę czy w aktach są oryginały dokumentów i nie pozwala sędziom na procedowanie w sprawach, w których ich nie ma. Powyższe potwierdza, że Skarżąca działająca w sprawie samodzielnie ma dostateczne rozeznanie prawne jakie działania

opierające się na obowiązujących przepisach prawa należy podejmować, aby dla niej jako strony postępowania, nie powstawały w danym postępowaniu ujemne czyj też negatywne konsekwencje.

Wobec powyższego nie można się dopatrzeć w postępowaniu radcy prawnego zawinonego, nietycznego działania, w szczególności nakierowanego na chęć zaszkodzenia Skarżącej i jej mężowi, albo zamiar ich obrazy, lub też zamiar wyrażenia swojego lekceważenia dla jej osoby.

Po rozpatrzeniu argumentów odwołania i analizie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w całości podziela ocenę Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego co do zarzutów Skarżącej zgłoszonych w skardze, a dokonaną w postanowieniu z dnia (...) r. i uznaje te zarzuty za bezzasadne i gołosłowne. Przeprowadzone przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postępowanie dowodowe w żadnym zakresie nie potwierdziło zarzutów stawianych radcy prawnemu przez Skarżącą w szczególności nie dowiedziono zarzutów dotyczących zachęcania przez niego mocodawcy do prowadzenia zbędnych procesów. Ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego są prawidłowe i zasługujące na podzielną zwłaszcza, że w stosunku do każdego z zarzutów Skarżącej odniósł się bardzo precyzyjnie i wyczerpująco wyjaśniając w sposób przystępny w uzasadnieniu postanowienia o odmowie wszczęcia, wszystkie aspekty sprawy. W sposób zrozumiały opisał podstawy prawne i faktyczne swojego rozstrzygnięcia, wskazując jednocześnie, że w konkretnym przypadku nie doszło do naruszenia zasad i standardów, zawartych w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego jak również w przepisach ustawy o radcach prawnych, a zgłaszane przez Skarżącą naruszenia nie mają potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Rozpoznając odwołanie (...) na posiedzeniu w dniu (...)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że Skarżąca nie przedstawiła przekonujących dowodów na potwierdzenie zarzucanych radcy prawnemu uchybień i w jego treści nie zawarła żadnych nowych okoliczności, wniosków, a jego tezy sprowadzają się do utrzymania dotychczasowego jej stanowiska, zawartego w skardze i rozpoznanego przez Rzecznika Dyscyplinarnego.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego brak jest dowodów potwierdzających, że radca prawny (...) naruszył przy wykonywaniu czynności zawodowych obowiązki dbania o godność zawodu lub obowiązujące przepisy toteż w postępowaniu radcy prawnego nie można dopatrzeć się znamion deliktu dyscyplinarnego.

Mając na uwadze powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podzielił argumenty przytoczone przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia i na podstawie art. 437 § 1 w związku z art. 17 § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania karnego i art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych utrzymał je w mocy.

POUCZENIE:

Postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje od niego środek odwoławczy – art. 426 § 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2020r., poz. 75).

Przewodniczący:
Zofia Filipek-Kraczek

Sędzia
Bożena Bilkiewicz – Bańka

Sędzia
Ewa Piórecka